

§ 2. Przy przewozie przesyłek określonych w § 1 przewoźnik obowiązany jest dokonywać racjonalnego wyboru środków przewozowych.

§ 3. Przewoźnik może odmówić przyjęcia przesyłki do przewozu, jeżeli:

- 1) wykonaniu przewozu stoją na przeszkodzie okoliczności, których nie można uniknąć lub których działaniu nie można zapobiec mimo dolożenia należytej staranności,
- 2) właściwości przesyłki zagrażałyby życiu lub zdrowiu ludzkiemu, mieniu albo bezpieczeństwu ruchu na drodze, którą miałby nastąpić przewóz.

§ 4. Od przewozu wyłączone są przedmioty:

- 1) których przewóz stanowi wyłączność Państwa w dziedzinie poczty,
- 2) które z powodu swych właściwości nie nadają się do przewozu choćby tylko na części drogi przewozu — ze względu na środki przewozu lub też urządzenia znajdujące się na drodze przewozu,

3) których przewóz choćby na części drogi przewozu zastrzeżony jest na mocy przepisów lub ze względu na porządek publiczny.

§ 5. Minister Komunikacji ustali regulamin przewozu przesyłek w komunikacji kombinowanej kolejowo-samochodowej. Regulamin ten powinien w szczególności określać zasady:

- 1) organizacji przewozu przesyłek przez przewoźnika,
- 2) zawierania i wykonywania umowy przewozu przesyłek oraz terminy dostawy,
- 3) odpowiedzialności przewoźnika z tytułu umowy przewozu,
- 4) zabezpieczenia należności przewoźnika z tytułu wykonania umowy przewozu,
- 5) postępowania reklamacyjnego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

191

ZARZĄDZENIE Nr 55 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie usprawnienia prac nad wycofywaniem z produkcji wyrobów przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego technicznie przestarzałych, zaliczonych do grupy nowoczesności „C”.

W związku ze stwierdzonymi wypadkami produkowania wyrobów zaliczonych do grupy nowoczesności „C” po ustalonym dla nich terminie wycofania z produkcji zarządza się, co następuje:

• § 1. Zobowiązuje się ministrów nadzorujących przedsiębiorstwa produkujące wyroby przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego do:

- 1) przeprowadzenia w terminie do dnia 31 lipca 1969 r. analizy stanu wycofywania z produkcji wyrobów zaliczonych do grupy nowoczesności „C” i ustalenia dla tych wyrobów ostatecznych terminów wycofania z produkcji, po których przekroczeniu będą stosowane sankcje finansowe, określone w § 2;
- 2) przeprowadzenia w terminie do dnia 30 września 1969 r. aktualizacji świadectw dopuszczenia wyrobów do produkcji, uwzględniającej stan realizacji zaleceń placówek oceny i kontrolę terminów ważności świadectw oraz konieczne zmiany w zaliczeniu wyrobów do poszczególnych grup nowoczesności;
- 3) rozpatrzenia przez kolegia ministerstw w terminie do dnia 30 września 1969 r. sprawozdania z przeprowadzonej analizy, o której mowa w pkt 1, oraz podjęcia środków zmierzających do usprawnienia prac nad wycofaniem z produkcji wyrobów zaliczonych do grupy nowoczesności „C” (opracowanie programów wycofania wyrobów z produkcji).

§ 2. 1. W razie opóźnienia wycofania z produkcji wyrobów grupy nowoczesności „C” w stosunku do terminów ustalonych w świadectwach dopuszczenia wyrobów do produkcji lub w programach wycofania wyrobów z produkcji całkowity zysk osiągnięty ze sprzedaży tych wyrobów należy traktować jako zysk nieprawidłowy w rozumieniu § 42 ust. 3 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316).

2. Zgodnie z przepisem § 42 ust. 4 uchwały nr 276 Rady Ministrów zysk nieprawidłowy, o którym mowa w ust. 1, podlega przekazaniu:

- 1) w wysokości 15% na rachunek funduszu rezerwowego zjednoczenia, jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez samo przedsiębiorstwo lub zjednoczenie, a w pozostałej wysokości — do budżetu;
- 2) w wysokości 100% do budżetu, jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez organy kontroli zewnętrznej, banki lub wydziały finansowe prezydium rad narodowych.

§ 3. Dla ustalenia podstawy do premiowania oraz dla celów bankowej kontroli funduszu plac w przedsiębiorstwach przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego oraz w gru-

pujących je zjednoczeniach wartość produkcji wykonanej należy pomniejszyć o wartość produkcji wyrobów grupy „C”, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*
Wiceprezes Rady Ministrów

192

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 czerwca 1969 r.

w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monet nominalnej wartości zł 10.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku z 25 rocznicą powstania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ustala się monetę nominalnej wartości zł 10 według wzoru, stopu i wagi, określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Monety nominalnej wartości zł 10 według wzoru, stopu i wagi, określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia, mają obieg prawny od dnia 19 lipca 1969 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lipca 1969 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 1969 r. (poz. 192).

WZÓR, STOP I WAGA MONET NOMINALNEJ WARTOŚCI ŻŁ 10

Wartość	Cechy graficzne		Brzeg (otok)	Waga w gramach	Średnica w mm	Stop metalu
	strona przednia	strona odwrotna				
10 złotych	w środku monety koło, w kole 25 kłosów tworzących snopek, u dołu snopka napis „1944—1969”, wokół koła napis: „• DWUDZIESTA • PIĄTA • ROCZNICA • P.R.L.”, pod kołem u dołu napis: „10 Żł”	w środku monety koło, w kole stylizowany orzeł, wokół koła napis: „POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA”, u dołu koła napis: „1969”	karbowany	9,5	28	Cu Ni 19 N 19 PN/H—87045 miedzio-nikiel

193

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 czerwca 1969 r.

w sprawie organizacji i finansowania robót budowlano-montażowych oraz budowlano-remontowych wykonywanych systemem gospodarczym w państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami), § 55 uchwały nr 276 Ra-

dy Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316), § 24 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października